

El raid 'low cost'

El Panda Raid és la manera més assequible de prendre contacte amb una competició pel desert

Cada equip ha d'aportar 20 quilos de material escolar per al Marroc

Jordi Caula i Cristina Lloret, gairebé sense experiència prèvia, van acabar tercers

Caula, Lloret, Ferrés i Batlle, a l'arribada d'Essaouira
Foto: EL 9.

La recepta és fàcil: s'agafa un Panda de primera generació, Fiat (inclosa la versió 4x4) o Seat (també val el Marbella), se li fa una preparació mínima amb elements de seguretat i fiabilitat, i ja es té a les mans l'eina per iniciar-se en les proves africanes, en les pistes i la sorra del Marroc, a baix cost. Dintre d'un ordre, perquè el del motor és un món car. Aquests són els mínims a partir dels quals es pot millorar el vehicle i gastar més. Només hi ha dues condicions: el diàmetre de la llanda no es pot canviar –seria un avantatge definitiu en zones difícils– i s'han de comprar vint quilos de material escolar que es carreguen als cotxes fins a la tercera de les set etapes.

Això és el que va fer l'equip gironí Also Starring, amb dos Fiat Panda 4x4 preparats per ABF Sport a Aiguaviva i posats en mans de Jordi Caula-Cristina Lloret i Jordi Batlle-Lluís Ferrés. El resultat, immillorable tenint en compte que eren debutants sense experiència a l'Àfrica: tercer lloc absolut (i segon entre els 4x4) de Caula-Lloret i cinquè de Batlle-Ferrés, d'un total de 68 classificats i 156 equips en la sortida.

Amb el més elemental Comprar i preparar el Panda pot costar 2.000 euros. Els 4x4 van més buscats però la preparació obligatòria (protector de càrter, dues rodes, bidó de gasolina, extintor, cable de remolc i caixa d'eines) és mínima. En tot cas, com més fiable, reforçat i protegit quedi tot, millor. La inscripció costa uns 2.000 euros més per equip, però ho inclou tot des que s'embarca a Algesires fins que s'hi torna.

La prova es desenvolupa com un raid convencional, però els equips només disposen d'una brúixola, un mapa de la zona, el llibre de ruta –que s'entrega cada matí, per evitar incursions prèvies– i un comptaquilòmetres de precisió Terratrip. La resta, intuïció i orientació. La sorpresa d'aquesta edició va ser que hi havia trams de regularitat –cal recórrer-los mantenint una velocitat mitjana–. El recorregut total era de 6.711 quilòmetres, amb tot el que es pot trobar a l'Àfrica: arbres centenaris, desert, tempestes de sorra, llacs secs, els exigents rius secs i palmeres.

Tothom adopta el ritme que li permeten les seves habilitats i la preparació del vehicle, i l'incident més freqüent és quedar atrapat a la sorra (sobretot els Panda de tracció simple), però aquí apareixen les pales, les planxes i la solidaritat entre els participants per desencallar el cotxe.

Al final, la cursa es va decidir per poquíssims punts. Caula-Lloret van guanyar dues etapes i van acabar amb 3.962 punts, dos menys que els segons classificats i 30 menys que els guanyadors. Batlle-Ferrés van sumar 3.951 punts.

Publicat a:

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/54-motor/727846-el-raid-low-cost.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui